

Gn kapitola 24.

[1] Abraham byl stařec pokročilého věku. Hospodin mu ve všem požehnal. [2] I řekl Abraham služebníkovi správci svého domu který vládl vším, co mu patřilo: "Polož ruku na můj klín. [3] Zavazují tě přísahou při Hospodinu, Bohu nebes a Bohu země, abys nebral pro mého syna ženu z dcer Kenaanců, mezi nimiž sídlím. [4] Půjdeš do mé země a do mého rodiště a vezmeš odtamtud ženu pro mého syna Izáka." [5] Služebník mu na to odvětil: "Co když mě ta žena nebude chtít následovat sem, do této země? Mám tvého syna zavést zpátky do země, z níž jsi vyšel?" [6] Abraham řekl: "Chraň se tam mého syna zavést! [7] Hospodin, Bůh nebes, který mě vzal z domu mého otce a z mé rodné země, promluvil ke mně a přísahal mi, že tuto zemi dá mému potomstvu; on sám vyšle před tebou svého posla, a ty budeš moci vzít odtamtud ženu pro mého syna. [8] Kdyby tě ta žena nechtěla následovat, budeš své přísahy zproštěn. Jen tam mého syna nezaváděj!, [9] I položil služebník ruku na klín svého pána Abrahama a odpřisáhl mu to. [10] Služebník tedy vzal deset velbloudů svého pána a jel. Vybaven všelijakými drahocennostmi svého pána vydal se na cestu do aramského Dvojříčí, do města Náchorova. [11] Před městem zastavil velbloudy u studně s vodou. Bylo to navečer, v době, kdy vycházejí čerpat vodu. [12] Tu řekl: "Hospodine, Bože mého pána Abrahama, dopřej mi to prosím a prokaž milosrdenství mému pánu Abrahamovi. [13] Hle, stojím nad pramenem a dcery mužů města vycházejí čerpat vodu. [14] Dívce, která přijde řeknu: 'Nakloň svůj džbán, abych se napil. Odvěti-li: 'Jen pij, a také tvé velbloudy napojím', předurčil jsi ji pro svého služebníka Izáka. Podle toho poznám, že jsi mému pánu prokázal milosrdenství." [15] Ještě než domluvil, přišla Rebeka, která se narodila Betúelovi, synu Milky, ženy Abrahamova bratra Náchora. Měla na rameni džbán. [16] Byla to dívka velmi půvabného vzhledu, panna, muž ji dosud nepoznal. Sestoupila k prameni, naplnila svůj džbán a vystoupila. [17] Služebník ji přiběhl naproti a řekl: "Dej mi prosím doušek vody ze džbánu!" [18] Odvětila: "Jen se napij, můj pane." A rychle spustila džbán na ruku a dala mu pít. [19] Když mu dala napít, řekla: "Načerpám i tvým velbloudům, aby se napili." [20] Rychle vylila vodu ze svého džbánu do napajedla a znovu odběhla ke studni čerpat, aby napojila i všechny jeho velbloudy. [21] Muž ji přitom mlčky pozoroval, aby poznal, zda Hospodin dává jeho cestě zdar, či nikoli. [22] Když se velbloudi napili, vzal muž zlatý nosní kroužek o váze půl šekelu a dva náramky pro ni o váze deseti šekelů zlata. [23] Řekl: "Pověz mi prosím, či jsi dcera? Bylo by pro nás v domě tvého otce místo k přenocování?" [24] Odvětila mu: "Jsem dcera Betúela, syna Milky, kterého porodila Náchorovi." [25] A dodala: "Slámy i obroku máme dost, i místo k přenocování." [26] Tu padl muž na kolena, klaněl se Hospodinu [27] a řekl: "Požehnán buď Hospodin, Bůh mého pána Abrahama, že od mého pána neodňal své milosrdenství a svou věrnost. Dovedl mě až do domu bratří mého pána." [28] Dívka odběhla a oznámila rodině své matky, co a jak se stalo. [29] Rebeka měla bratra jménem Lában. Lában běžel ven k tomu muži u pramene. [30] Viděl totiž nosní kroužek a na sestřiných rukou náramky a slyšel slova své sestry Rebeky, o čem s ní ten muž mluvil. Přišel k tomu muži, který dosud stál u velbloudů nad pramenem, [31] a řekl: "Pojď, požehnaný Hospodinův! Proč stojíš venku? Už jsem připravil dům i místo pro velbloudy." [32] I vešel ten muž do domu a odstrojil velbloudy. Lában dal velbloudům slámu a obrok; jemu a jeho mužům dal vodu k umytí nohou. [33] Pak dal před něho prostřít aby pojedl. On však řekl: "Nebudu jíst, dokud nevyřídím svou záležitost." Lában odvětil: "Mluv." [34] Pravil tedy: "Jsem služebník Abrahamův. [35] Hospodin mému pánu velmi požehnal, takže je zámožný. Dal mu brav a skot, stříbro a zlato, otroky a otrokyně, velbloudy a osly. [36] A Sára, žena mého pána ač velmi stará, porodila mému pánu syna. Jemu dá všechno co má. [37] Mne pak můj pán zavázal přísahou: 'Nevezmeš pro mého syna ženu z žen Kenaanců, v jejichž zemi sídlím. [38] Půjdeš do domu mého otce a k mé čeledi a vezmeš odtamtud ženu pro mého syna.' [39] Nato jsem svému pánu řekl: 'Možná, že se mnou ta žena nepůjde.' [40] Odvětil mi: 'Hospodin, před nímž chodím, pošle s tebou svého posla a dá tvé cestě zdar. Ty pak vezmeš pro mého syna ženu z mé čeledi a z domu mého otce. [41] Svého závazku se zprostíš tehdy, když dojdeš k mé čeledi: Nedají-li ti ji, budeš svého závazku zproštěn.' [42] Dnes jsem přišel k prameni a řekl jsem: 'Hospodine, Bože mého pána Abrahama, kéž bys dal zdar cestě, po níž jdu!' [43] Hle, stojím nad pramenem. Dívce, která přijde čerpat vodu, řeknu: 'Dej mi prosím napít ze svého džbánu trochu vody.' [44] Jestliže mi ona řekne: 'Jen se napij, a také tvým velbloudům načerpám', bude to žena, kterou synu mého pána před určil Hospodin. [45] Ještě jsem sám u sebe nedomluvil, když tu přišla Rebeka se džbánem na rameni. Sestoupila k prameni a čerpala vodu. Řekl jsem jí: 'Dej mi prosím napít!' [46] Rychle spustila džbán s ramene a řekla: 'Jen se napij, a také tvé velbloudy napojím.' Napil jsem se a ona napojila i velbloudy. [47] Pak jsem se jí zeptal: 'Či jsi dcera?' Odvětila: 'Jsem dcera Betúela, syna Náchora, kterého mu porodila Milka.' Navlékl jsem jí tento kroužek do nosu a náramky na ruce. [48] Padl jsem na kolena a klaněl se Hospodinu. Dobřečtil jsem Hospodinu, Bohu mého pána Abrahama, že mě vedl pravou cestou, abych mohl dceru pánova bratra přivést pro jeho syna. [49] A teď mi povězte, chcete-li mému pánu prokázat milosrdenství a věrnost. Ne-li, povězte mi, a já se obrátím napravo nebo nalevo." [50] Lában i Betúel odpověděli: "Toto vyšlo od Hospodina a my nemůžeme tobě říci ani zlé ani dobré. [51] Hle, tady je Rebeka. Vezmi si ji a jdi, ať se stane ženou syna tvého pána, jak mluvil Hospodin." [52] Jakmile Abrahamův služebník uslyšel jejich slova, poklonil se Hospodinu až k zemi. [53] Potom vyňal stříbrné a zlaté předměty a látky a dal je Rebece, též jejímu bratrovi a její matce dal vzácné dary. [54] Pak jedli a pili, on i mužové, kteří byli s ním, a přenocovali. Když ráno vstali, řekl: "Propust'te mě k mému pánu." [55] Ale její bratr a matka odvětili: "Ať s námi dívka ještě nějaký čas zůstane, aspoň deset dní; potom půjde." [56] On však jim řekl: "Nezdržujte mě, když Hospodin dopřál mé cestě zdaru. Propust'te mě, ať mohu jít k svému pánu." [57] Odvětili: "Zavoláme dívku a zeptáme se přímo jí." [58] Zavolali Rebeku a otázali se jí: "Půjdeš s tímto mužem?" Řekla: "Půjdu." [59] Propustili tedy svou sestru Rebeku a její chůvu i Abrahamova služebníka a jeho muže. [60] Rebece požehnali slovy: "Sestro naše, buď matkou nesčíslných tisíců, tvé potomstvo ať obsadí bránu těch, kteří je nenávidí." [61] Rebeka a její dívky vsedly hned potom na velbloudy a následovali toho muže. Tak dostal služebník Rebeku a odešel. [62] Izák právě přicházel od studnice živého, který mě vidí, neboť sídlil v Negebu. [63] Vyšel totiž k večeru na pole a byl zamyšlen. Tu se rozhlédl a spatřil přicházet velbloudy. [64] I Rebeka se rozhlédla a spatřila Izáka. Sesedla z velblouda [65] a otázala se služebníka: "Kdo je ten muž, který nám jde po poli vstříc?" Služebník odpověděl: "To je můj pán." Vzala tedy roušku a zahalila se. [66] Služebník podal Izákovi zprávu o všem co vykonal. [67] Izák pak uvedl Rebeku do stanu své matky Sáry. Vzala si ji a stala se jeho ženou. A zamiloval si ji. Tak našel útěchu po smrti své matky.